

Mai ch a h đ c thánh kinh, nh ng nàng đã bi t ch n ch ng i th p nh t đ đ c nâng lên cao nh t trong lòng ch ng con.

1.
V tôi không ph i là m t ng i đàn bà có nhan s c khuynh n c đ thành. B i tôi, v n tài m o t m th ng và cũng không có nhi u may m n b t ng đ l t m t xanh nh ng cô có nhan s c chim sa cá l n. V l i tôi cũng th ng nghe b tôi tuyên truy n nh i nhét trong cái đ u t nh r ng, đ p đ n m y r i cũng tr thành méo mó x u xí, và v đ p là v ng i ta. V tôi cũng không có tài ba xu t chúng, b i tôi v n n s và có thành ki n v i nh ng ng i đàn bà tài gi i, vì h th ng kiêu ng o và hay thành đ c tài v tr . Đ c tài đ ng tr thì có th b n c ch y ra bi n ch t, ch đ c tài v tr thì không ch y đâu cho thoát c !

V tôi ch là m t ng i đàn bà trung bình trên t t c m i m t. V i m t vóc dáng t m th ng bên ngoài, không vêu vao x u xí khó nhìn. Bên trong nàng mang m t t m lòng hi n h u, bao dung, bi t hành x khôn ngoan khéo léo, đ đ m l i cho gia đình h nh phúc êm m lâu b n mà tôi vô cùng bi t n m i khi nghĩ đ n.

Trong nhi u năm chung s ng, ch a bao gi nàng n ng l i v i tôi, ch a bao gi có c ch hay ngôn ng thi u l ch s , cũng ch a l n khóc lóc gi n h n đòi h i đ i u này đ i u kia, ho c đ t đ i u ki n làm khó, hay so đo chuy n nhà v i gia đình ng i khác.

Ngoài tình c m th m thi t chia s c a v ch ng, nàng âu y m nh m t ng i tình, khoan dung r ng l ng nh m t ng i m và hi u bi t nh m t ng i tri k .

2.

Năm tôi hai mươi tám tuổi, mẹ tôi nóng ruột thúc hối ép tôi lập gia đình. Bà đưa cái công thức cũ xưa của mẹ y ông Tàu bày ra là "tam thập nhi lập". Tôi cũng chừa được ba mươi, mẹ tôi cứ gán ghép thêm cho hai tuổi để đủ ba mươi ép tôi.

Tuổi đó, thích được quen nhiều bạn gái, bạn thì được, nhưng nghe được chuyện hôn nhân là xanh mặt. Vì qua kinh nghiệm bạn bè, kinh nghiệm giao tiếp trong xã hội, tôi thấy đa số mẹ y anh có vợ rồi thì được bạn bè khép chặt trong cái vòng "chuyên chính" của bà vợ nhà! Cái vòng tuy lỏng lẻo và êm ái, nhưng bạn sống tốt, rồi chết và sống.

Một anh bạn thân, lâu lâu gọi về, đến nhà tôi nói chuyện, nói chuyện ra trên giường ngủ mà nói rách ruột rồi nói với tôi:

- Tao chỉ mong có được một ngày an bình, sung sướng như mày, một ngày thôi cũng được.

Nghe thế thì không sao được? Trong xã hội tôi có mẹ y anh bạn bè vợ chửi rạch mặt và phải lấy dao cắt râu cho t. Ai cũng biết chuyện gì đã xảy ra, vì một ngày các anh láng giềng, trên tru, có râu nào đâu mà phải cắt cho dao t!

Một ông bạn tuổi khác, vợ vào tận xã xá áo và kêu bạn ngủ mày tao, còn tóc áo ông mang bạn ngủ xã hội bên Pháp.

Nhan nhận những người gia đình u ám trầm cảm một nửa, thì chỉ có ngu quá hoặc liêu u mê ng mà không sao thôi. Tôi không làm mãi không được, phải bạn làm theo mẹ, đi ra một, và xem một nhiều cô con gái các gia đình mà bà quen biết. Tôi theo đi để mẹ của một anh quân sự quật m, cứ mang bạn một để ma đến nhà người ta và ăn nói nhát gừng cứng lòng, thì không ai muốn g con gái cho, và các cô thấy vậy thì cũng không làm mà đi ra. Thế mà cũng có nhiều nhà khen tôi hiền lành, muốn g con gái cho. Tôi tìm được lý do nói riêng với mẹ để chê bai họ kh. Cô thì chê một dài, cô thì chê mũi ngắn, cô khác chê một có đuôi, cô thì chê m như có râu. Toàn cứ những lý do vu vơ. Mẹ tôi phải nói nhiều thì dài, vì biết con trai bà cũng chẳng có sự nghiệp gì sáng giá, chẳng có một phong cách đẹp biết nào, mà đòi hỏi quá đáng chẳng?

3.

Không nói đến mẹ bạn, tôi đem Lam, người bạn gái thân thiết với người thiêu với mẹ, bà vui vẻ chấp nhận ngay. Bà khen Lam lười nh, biết tiếp và xinh đẹp. Mẹ tôi đến thăm xã giao nhà Lam hai lần để dò xét gia thế, và quyết liệt chấp nhận cuộc hôn nhân, lý do là mẹ Lam đẹp và có cách xử thiêu với mẹ. Tôi nói:

- Con cứ đi Lam chứ cứ đi bà y đâu mà mẹ sống?

Một tôi nhận quyết tin rằng, mẹ họ thì khó sinh được con cháu. Vì cách để xử của cha mẹ, như

h ng đ n tính tình con cái. Cha m d d n, con cái khó mà hi n lành đ c, vì ngày ngày h c cách ăn nói, cách đ i x , tiêm nhi m nh ng thói quen c a cha m , và đem ra x s v i đ i, mà không bi t đó là x u. Tôi c bào ch a cho Lam, nh ng m t i đã nh t quy t, không lay chuy n đ c. Bà nói:

- M th ng con, m không mu n sau này con kh vì đ i s ng gia đình thi u h nh phúc. Vì không có gì kh b ng có v d d n, h n lác, có th làm ng i ch ng bu n phi n sinh ra r u chè, c b c, trai gái h h ng. M th ng con, lo cho t ng lai con nên m không ch u.

Tôi đ nh nói v i m r ng, con trai c a m cũng ch ng hi n lành chi, mà chê thiên h . Nh ng s m bu n nên im l ng. M c a Lam bi t đ c ý ki n c a m t i, n i t á, nói nhi u i tàn nh n, t n th ng đ n gia đình t i, và tuyên b không bao gi g Lam cho t i. Khi b tr c tr , ngấn c m thì tình yêu càng thêm tha thi t b c a, và hai đ a t i càng quy t v t qua hàng rào ngăn c n c a gia đình. Mu n s ng cho nhau, và s ng ch t vì tình yêu.

M t l n chịu ý m , t i mi n c ng đi xem m t m t cô mà m t i g i là gia đình phúc h u đàng hoàng. T i ch ng tha thi t gì, ch gi đ l ch s t i thi u đ cho m kh i m t m t. L n đó Lam bi t đ c, nà ng gi n d s v t i:

- Anh là m t th ng đ u cáng, x u xa đê t i n, m t k hèn nhát núp váy m , không dám làm gì c . Anh không x ng đáng v i tình yêu c a t i.

T i nghe mà bàng hoàng, nh b sét đánh. Hai đ a gi n nhau. T i ch t nh t i l i nh n xét c a m , và th y bà cũng có lý ph n nào. Nh ng tim t i v n nát tan xót xa vì chuy n tình đ v .

Ngay sau đó, Lam có ng i yêu m i là Tuấn. Tuấn cũng là trong đám b n bè quen bi t lâu dài v i t i, tính tình Tuấn hi n lành, ch u đ ng, và Tuấn đã b n b theo đ i Lam t lâu. N a năm sau, t i đi đ đám c i Tuấn, Lam v i trái tim v nát, nh ng cũng vui m ng vì Lam l y đ c ch ng hi n lành và đàng hoàng, có th b o đ m đ i s ng tinh th n v t ch t cho gia đình sau này. T i th t tình ngh r ng, t i không b ng đ c Tuấn v nhi u m t. Lam b t i là ph i.

4.

M t i làm nh l y v cho bà, c khóc lóc thúc gi c mãi. T i tâm s v i m t ng i b n cũ. Anh c i và nói:

- Hay là c u th tìm hi u Mai, em gái t i xem sao. Nó cũng s n có c m tình v i c u đó. Mai hi n lành l m. Đ c b n khuy n khích, t i b t đ u tìm hi u Mai. Nà ng không đ p, không x u, chăm ch , hi n lành. Tr c đây, đ n nhà b n ch i, t i ch th y Mai th p thoáng đầu đó sau bàn h c, ho c l ng l ng rút lui sau khi cúi đ u chào l phép.

D n Mai đi ch i, t i không tìm hi u đ c chi nhi u v Mai, vì nà ng quá th đ ng, khi nào cũng nh nhàng chịu chuy ng, ít đ a ý ki n riêng. Khi h i ý, nà ng th ng b o:

- D , anh cho em đi đâu cũng thích c , anh vui thì em cũng vui. T i đem nh n xét v cái hi n lành c a Mai nói v i m t ng i b n. Anh c i hô h và nói:

- Tr i i, khi m i quen thì em nào mà không hi n lành nh thánh m u, d u dàng nh tiên cô. Khi c i v thì cái đuôi dài thông m i lòi ra, và d nh ch ng tinh. Em nào cũng v y c .
Tôi h i th ng anh c a Mai, anh tr i i:

- Con nh hi n lành, bi t nh ng nh n và r t d u dàng. C u có ph c l m m i g p nó. Không ph i vì nó là em gái mà tôi khen đâu.

M tôi đ n thăm gia đình Mai nhi u l n, khen m c a Mai phúc h u, hi n lành, c x l ch s , ph i phép v i ch ng. Bà nghĩ r ng, nh t đ nh Mai cũng h c đ c n n p gia đình c a m , không nhi u thì ít. Bà thúc tôi làm đám c i ngay. Tôi xin hoãn m t th i gian đ tìm hi u thêm, m không ch u và b o:

- L y v thì l y li n tay, ch đ lâu ngày l m k dèm pha.

Tôi nói r ng, n u nghe đ c l i dèm pha đúng, thì cũng là đ u t t, mình kh i ph i xét đoán l m ng i. M tôi l i gi ng cho tôi r ng, chín m i ph n trăm cách c x c a con cái là do nh h ng sinh ho t t x u c a cha m . Cha m gieo vào đ u con cái th t t ng nào, thì nó s hành đ ng theo l i đó. Th ng m , tôi t m quên kinh nghi m ghê g m trong đ i s ng gia đình c a b n bè và đ ng s , li u thân l y v cho m vui lòng.

Có m t ông b n b o r ng, l i thêm m t th ng đàn ông ngu mu i đi vào v t xe đ nghìn năm c a nhân l i

.5
Tôi c i Mai, nàng nh cái bóng d u hi n bên tôi. Tôi th y mình tan loãng vào tình yêu êm đ m, và ch t nh n ra đ i s ng gia đình êm ái, tho i mái và h nh phúc h n nhi u l n đ i s ng đ c thân. Không th y gò bó tù túng trong dây ràng bu c c a gia đình nh nhi u ng i th ng b o. Mai lo l ng cho tôi nh ng th c n thi t l t v t trong cu c s ng bình th ng, b khuy t cho tôi nh ng thi u sót, d u dàng an i tôi nh ng khi lo bu n. Tôi nói v i v :

- Anh ngu quá, bi t l y v mà sung s ng h nh phúc nh th này, thì đâu đ đ c thân đ n g n ba m i tu i. U ng th t.

Nh ng khi chúng tôi có ý ki n trái ng c, Mai d u dàng phân tích thi t h n cho tôi nghe, r i đ cho tôi quy t đ nh. Sau khi quy t đ nh xong, dù có trái ý nàng, Mai cũng vui v c g ng giúp tôi hoàn thành công vi c. Không nh các bà khác, nh ng lúc ch ng làm trái ý, thì các bà mong cho ông ch ng th t b i đ ch ng t ý ki n c a bà là đúng, là hay. Mai th ng nói:

- Thu n v thu n ch ng tát b đông cũng c n. N u ai cũng khăng khăng gi ý c a mình, thì ch ng làm nên đ c vi c gì c .

Cũng có khi quy t đ nh c a tôi sai l m, đ a đ n k t qu không t t. Nh ng lúc này, Mai th ng

h t i d u dàng an i tôi, và cho r ng tôi không có i gì c , ví ai cũng có th sai l m, và Mai cho r ng nàng cũng có ph n i, vì ch a t n tình giúp tôi đ y đ ý ki n đ làm quy t đ nh. T đó, tôi c m th y mình ph i l ng nghe ý ki n c a v nhi u h n. Tôi nghĩ, n u nh ng lúc này mà Mai d n v t, n ng n c bu c tôi thì ch a ch c tôi đã th y mình l m i. Mai không nh m t s đàn bà khác, đúng hay sai cũng đ i cho ch ng, và nh ng khi ch ng th t b i trong đ i, là cái đ p cho các bà chê bai, mai m a, nói nh ng l i tàn nh n.

Ngoài xã h i, có nh ng lúc tôi vô tình ho c thi u may m n, gây nên nh ng sai l m v i ng i khác, Mai t đ ng ra, gánh vác h t trách nhi m thay tôi. T ái đàn ông, đầu cho phép tôi đ v gánh vác trách nhi m thay mình. Tôi th y th ng và quý v nhi u h n. Mai b o:

- Chuy n nh , đ em gánh vác giúp, anh đ tâm trí làm nh ng vi c khác ích l i h n. Tôi th m nghĩ, tôi thì làm chi có vi c l n mà gánh vác.

6.
Nh ng năm m i l y nhau, tài chánh gia đình khó khăn, đ p tr c bù sau hàng tháng. Áo qu n đ n s , ăn u ng dè x n. Th mà Mai bao gi cũng vui v , ch a bao gi nghe Mai than th ho c so sánh v i các b n bè khác. Nàng th ng nói:

- Chúng ta nghèo v t ch t, nh ng giàu h nh phúc, tinh th n thanh s ch, th là đ . Đ i s ng bi t đ là đ .

Chính vì Mai không than th , nên tôi th y mình có trách nhi m nhi u h n v tài chánh gia đình. Bu i chi u v , tôi đi đ y thêm cho các l p đ em. Ngày ngh , tôi m l p đ y kèm luy n thi cho t ng nhóm nh . Tài chánh gia đình nh đó mà d i dào h n, có thêm ti n, nh ng Mai không vui, mà ch lo cho tôi thi u s c kh e sinh b nh ho n.

Năm đó, tôi không ch u theo bè cánh v i nhóm tham nh ng, chúng đày tôi v m t t nh nh xa xôi. Tôi bu n phi n l m. Không đi thì không đ c, đi thì b h t công chuy n làm ăn riêng t . Mai khuyên tôi nh n nh n, và g ng tìm vui trong hoàn c nh m i.

Khi chúng tôi v t nh nh , Mai th ng an i và nâng đ tinh th n tôi, đ t mua các th sách báo tôi thích, đ gi i trí và quên đi ph n nào n i bu n n i t nh nh . Mai xin đ c vi c m t nhà đ y tr , đ ph thêm kinh t gia đình....

Khi ch y v i v Sài Gòn vào năm 1975, chúng tôi m t t c , tr thành tr ng tay. Tôi lo l ng và mu n phi n l m, nh ng nh thái đ tr m tĩnh và ch u đ ng c a Mai mà tôi b t b i r i. Tr c ngày mi n Nam s p đ , chúng tôi bàn nhau là nên hay đi. Ý Mai thì nên đi đ b o toàn tính m ng cho gia đình, khi yên n thì quay tr v cũng ch ng m t mát gì. Ph n tôi thì vì yêu m n quê h ng m t cách lãng m n, quy t i, mu n cùng chia s kh đau, s ng ch t cùng quê h ng. Ch nghĩa đ i v i tôi không quan tr ng, tôi nghĩ chính th nào cũng th thoi, cũng cùng là ng i Vi t, cùng giòng gi ng t tiên, thì vi c gì mà ph i b ch y?

Tôi đã l m to. Th m h a trum xu ng kh p mi n Nam. Đau kh , lao tù, đói l nh, dè nén, áp b c. Tôi cũng ôm gói đi tù nh m i b n bè, Trong tù, tôi vô cùng ân h n v quy t đ nh sai l m, đ

thân xác mình b tù đầy, đ v con b v , đau kh , đói rách, không v n li ng, không tài s n.

Ba tháng sau khi tôi đi tù, Mai th y ch ng ch a đ c th v , đã xoay x r t mau. Nàng mua áo qu n cũ, c t ra may thành áo qu n tr em đem b m i t i các ch tr i hè ph . Đêm nào cũng may đ n m i hai gi khuya. M t mình nuôi ch ng tù t i, nuôi con th d i, ng c xuôi trong cu c đ i đ i. Nh ng năm tháng n m tù, có nhi u thì gi suy nghĩ, tôi m i sâu s c nh n ra mình mang n v quá nhi u. Tình c m nàng dành cho tôi tràn đ y d u dàng, bao dung, âu y m và hy sinh. Tôi bi t mình là k có ph c đ c v hi n....

7.
Khi tôi đ c ra tù, th xác ti u t y, tinh th n suy nh c, đ i s ng b t n, b đe d a th ng tr c. Hàng tu n b tên công an khu v c đ n thúc gi c đ u i đi v vùng kinh t m i, và nói l i h m d a. Tôi n n lòng bàn v i Mai đ d n v vùng kinh t m i cho yên thân. Nàng đã khôn ngoan gi i thích r ng, b ng m i giá ph i bám vào thành ph , đ s ng còn và đ b t b đ c tài áp b c, b t kh n kh vì cái u mê c a ch đ hành h . Nàng th ng khuyên tôi:

- Mình hãy xem cu c đ i này nh m t trò ch i không vui, đ ng quá quan tâm đ n nh ng gì x y ra cho mình, cho thiên h chung quanh. Nh ng đau kh mà mình đang ch u đ ng cũng là m t th th thách, làm cho mình l n thêm lên, tr ng thành h n, và c vui v i nh ng gì nh noi nh t có th có trong th i gian này. Không x u xa nào có th t n t i mãi mãi đ c, ánh sáng t ng lai s có ngày chi u r i trên quê h ng.

Mai đã an i, khuyên nh và d u dàng đ t tôi đi qua quãng đ i đau kh trong ch đ l ùng vô nhân k quái này. Chúng tôi b a đói b a no d t nhau đi trong đ i s ng m t mù c a xã h i ch nghĩa trá hình.

Khi tôi ng ý tham gia m t t ch c ph c qu c ch ng l i chính quy n c ng s n trong thành ph , thì Mai đ ng ý ngay. Nàng nói:

- Chúng ta đã v t súng đ u hàng, ch mong đ c bình yên s ng và góp ph n xây đ ng l i quê h ng. Nh ng k chi n th ng đ a đầy nhân dân xu ng v c th m. Không cho ai yên s ng. Chính h đã bu c chúng ta đ ng d y, c m l i súng. Vi c đáng làm thì ph i làm. N u ai cũng tr n tránh c , thì đau kh này bi t bao gi đ t đ c? Nh ng ph i th n tr ng đ khối phí thân làm vi c đã tràng.

Cùng v i b n bè cũ m i, chúng tôi t ch c mua súng, liên l c v i các nhóm kháng chi n khác. Ra m t t báo bí m t chuy n tay. Mai đã ng c xuôi giúp đ chúng tôi, mang tin t c, chuy n v n hàng hóa. Chúng tôi m m ng m t ngày ánh sáng t do chi u r i trên quê h ng, tr l i đ i s ng không áp b c k p k m. M t vài ng i trong nhóm b t c n, t ch c b đ b , đa s anh em b b t. Tôi ch y thoát đ c v i cái áo có nhi u l đ n b n th ng bên hông. Mai nh ng i nh n tôi bình tĩnh ch nàng s p đ t. Nàng vay m n và bán h t đ đ c trong nhà, đóng ti n cho tôi bí m t v t biên...

Phút cu i ch thuy n cho v con tôi cùng đi v i l i h a tr ti n sau. Tôi cảm n Tr i Ph t đã xui khi n cho chúng tôi còn có bên nhau trong đ i. Trên bi n đói khát Mai nh ng ph n ăn u ng cho con, cho ch ng, v i lý do là tôi c n s ng h n nàng, tôi có th làm đ c nhi u vi c ích l i

h n. Nh ng theo ý tôi, thì chính Mai m i x ng đáng đ s ng sót vì đ i s ng nà ng có nhi u ý nghĩa, t t đ p h n.

Nh ng ngày khó khăn n ng cháy c c kh t i tr i t n n, nà ng dành l y h t t c v c v t vãn nh lãnh th c ăn, xách n c, n u n ng, chăm sóc con cái, đ cho tôi có thì gi tham gia t p tay ph giúp các công tác chung trong tr i. Mai đ n tôi tráng xa nh ng n i có tranh giành, có chút quy n l i, ch kê vai gánh vác nh ng vi c có ích chung mà không ai làm. V i khuy n khích và an i c a v , tôi làm đ c nhi u vi c h u ích cho c ng đ ng. Trong lúc đó, m t vài anh b n tôi, tham gia vi c c ng đ ng mà nh làm vi c qu c c m, b v c n nh n, ngăn c n, m a mai r ng vi c nhà thì nhác, vi c chú bác thì siêng.

Nhi u ng i than vãn v nh ng thi u th n, khó khăn, c c kh trong tr i t n n. Mai thì khi nào cũng vui v , l c quan, và cho r ng t ng lai đ c s ng đ i t do đang rõ ràng tr c m t. Nh ng thi u th n khó khăn trong tr i t n n là đ ng nhiên. ã đây cũng còn sung s ng h n nh ng ngày tháng s ng v i ch đ công s n u ám, b t tr c, chèn ép, s hãi. Nh ng khi con tôi ch c m, Mai nh c nh cho chúng nh ng ngày khoai s n qua b a, nh ng ngày đói khát trên bi n kh i, thì chúng v i vàng ăn ngon lành nh ng chén c m trong tr i t n n.

8.
Chúng tôi đ n M vào mùa Đông, tuy t ph ngút ngàn, tr ng xóa c đ t tr i. Ch a bi t có th làm gì đ nuôi s ng gia đình trong mi n đ t m i, nh ng nh tr c p xã h i trong th i gian đ u, đ p đ i t m s ng qua ngày. Dù không đ gi , ti n tr c p xã h i đ c Mai chia ra làm ba ph n: hai ph n ba nuôi s ng gia đình v i chi tiêu dè x n ti n t n, m t ph n ba g i v giúp nh ng b n bè đang đói khó kh c kho i trong lao tù, trong các vùng kinh t m i....

Hai v ch ng đ t nhau đi tìm vi c, và không n n lòng. Tôi tìm đ c m t chân r a chén bát t i khách s n Holiday Inn. Mai tìm đ c m t chân làm bánh ng t Donut. Chúng tôi t tíc đ c r i, và t đó mà ti n lên, tôi tìm đ c công vi c khác trong hã ng ti n có đ ng l ng khá h n. Chúng tôi b t liên l c v i b n bè xa g n, và ao c đ c đóng góp ph n nào vào n l c làm v i kh trên quê nhà.

Th c a b n bè h i âm v i l i l bi quan, nhi u ng i khuyên t m quên chuy n quê h ng đi, mà lo cho đ i s ng b n thân và gia đình tr c đã...

Nhi u đêm Mai thì th m:

- Chúng ta có yên lòng h ng h nh phúc, t do khi c quê h ng đang chìm đ m trong kh đau? Chúng ta có quên đ c bao nhiêu ng i đang k v ng chúng ta n i quê nhà? Li u chúng ta có làm đ c gì không hay ch m i mê lo cho đ i s ng riêng t ? ...

Ch a bao gi tôi nghe Mai phàn nàn, sanh n nh v i tôi v công vi c trong nhà. Ch a bao gi nà ng lên gi ng sai b o tôi hút b i, quét nhà, r a chén bát. N u r nh, thì tôi làm, n u tôi b n xem nh ng tr n th thao h p đ n, thì thôi. Nhi u lúc Mai không cho tôi r a chén bát, giành l y mà làm, vì nh ng lúc đó nà ng r nh rang.

Chúng tôi cùng làm việc nhà trong tinh thần chia sẻ, không phải trong trách nhiệm phân chia việc nào cho ai làm, việc nào ai làm. Mai chớ a bao giờ tranh hân thua vui với chị. Nàng quan niệm rằng, việc chị không cần tranh hân thua nhau, hân chị cũng không để gì mà chị tình yêu bên tôi thì... Chớ a bao giờ Mai lo nghĩ hay khẳng khái quyết đoán việc gì. Khi nào cũng dịu dàng thỏ o luồn và sẵn sàng chờ lúc thuận tiện để thuyết phục thêm. Tôi đã nghe thấy với những người bạn, sẵn sàng xin việc với chị, mà mình ra là nói ngược lại, nói đi u chua chát khó nghe, và tôi biết mình may mắn có với hi n...Nhưng lúc tôi gặp khó khăn ngoài xã hội, mang bệnh và cái không vui với nhà, Mai thì khuyên tôi rằng:

- Mục tiêu tối thiểu của đời người là đi tìm hạnh phúc. Đi làm kiếm tiền cũng chỉ để mua hạnh phúc. Hạnh phúc đích thực của cuộc sống là gia đình vui vẻ, ấm êm và đầm ấm. Không tối chi đem cái khó khăn bệnh tật của bên ngoài về nhà cho mất vui, mà phí phạm ngày tháng yên ấm của gia đình. Dù giàu sang danh vọng đến mấy, mà gia đình thiếu hạnh phúc thì đời không còn ý nghĩa gì.
Thì là tôi tìm được người vui và yên tĩnh tâm hồn...

9.

Những khi nằm bên nhau, tôi hỏi Mai:

- Sao hân mình với mấy năm sống bên nhau, chớ a bao giờ em làm cho anh buồn lòng, chớ a bao giờ em làm cho anh phải ngại gì. Em có khi nào buồn gì anh không? Nàng nói:

- Sách dạy cho em biết rằng, người cho thì đừng có nghĩ về hạnh phúc hân người nhận. Không cần thì sẽ được, không đòi thì sẽ có. Biết vui với cái tốt người đời mà mình đang có, thì trở thành kẻ sung sướng nhất trong đời. Cho đi tình thương chân thành, thì đừng cần nhận lại bằng tình thương. Những người đàn bà đòi hỏi chị em quá đáng, ngoài khả năng của chị em. Bao nhiêu cũng không tha mãi. Họ không nhìn thấy sự hy sinh của người khác, mà chỉ cần bệnh tật móc lợi ích của con của chị em để mà trách móc, giận hân. Làm thế không có lợi gì cả, mà chỉ là cách phá hoại hạnh phúc gia đình họ và họ thôi.

Tôi thành thực mà nói rằng đã học được rất nhiều điều từ chị và tôi. Nàng càng dịu dàng, càng thu mình lại, thì tôi càng yêu thương trân trọng và bù đắp cho những hân. Mỗi khi đi làm về, thấy nét mặt tươi vui hân hoan của chị, thì bao nhiêu mệt nhọc bệnh tật trong ngày đều tiêu tan. Khi tôi phạm lỗi lầm, hành động sai quấy, với tôi thì an ủi răn dạy, mình là con người chỉ đâu phải là thần thánh chi, mà không có sai lầm. Đừng buồn, cái thất bại này cũng là bài học tốt về sau. Nhưng an ủi, khuyên khích tinh thần của chị, làm cho đời sống tôi nhẹ nhàng, êm ái, thấy dẫn, không bệnh ép, không bệnh áp lực cuộc sống, không có căng thẳng gia đình như những bệnh khác.

Trên bệnh giường bệnh, một lần với chị em Tuấn-Lam ghé thăm chúng tôi. Tuấn là bệnh cũ, Lam là người xa. Với tôi biết rõ mối tình cũ giữa tôi và Lam, nhưng nàng tin chị em, và rất lịch sự, với vẻ đón tiếp hân lòng. Có lẽ Mai cũng biết chuyện xa của chúng tôi đã lâu rồi, nhưng ai còn tình thương chi. Tuấn với hi n lạnh phúc hân người xa, nét mặt chị em. Đêm khuya tôi với em nghe tiếng Lam đay nghiến đến với chị em phòng bên cạnh, nói những lời thì u đời.

V sau, m i l n nghĩ đ n Lam, lòng tôi ph i ph i, vì may m n, cu c đ i không ph i g n li n v i m t ng i đàn bà nh Lam. Tôi bi t n m nhi u h n. Kinh nghi m s ng c a m đã giúp cho cu c đ i tôi có h nh phúc h n. Và tôi bi t th ng yêu, n tr ng v h n nhi u.

10.

M t ch b n gia đình không đ c h nh phúc, h i v tôi bí quy t đ đ c ch ng th ng yêu n nang. Mai c i mà nói:

- Không có bí quy t nào c . Ch có câu chuy n sau đây, tôi thu c n m lòng t th i còn đi h c. Chuy n trong sách t p đ c c a Pháp. R ng:

- Có m t anh nông dân đem bò ra ch t nh bán. Su t ngày không bán đ c ph i đ n bò v . Đ ng xa m t nh c, con bò tr ch ng không ch u đi. Có ng i g đ i con bò l y con ng a h ng tung tăng. Anh t ng đ c ng a s thong th dong c ng ra v , nh ng con ng a l ch không ch u cho anh c i và cũng trì kéo đ ng dai. M t ng i khác đ n con heo nái ngoan ngoãn đi qua, g đ i heo l y ng a, anh đ i li n.Đ ng xa m t nh c, con heo cũng n m ì không ch u đi, bí quá, anh đ i heo l y m t con dê nái. Con dê càng c ng đ u kh ng khi p, anh v t l n v i dê ph ph c.Đêm đã t i m t mù, m t hành khách đ ngh đ i dê l y m t con gà tr ng l n. V a đói, v a khát, v a m t, anh ôm con gà vào quán đ i l y b a c m. Th là m t b a ăn tr giá b ng m t con bò. Ăn xong, anh nông phu th ra v , v a đi v a ca hát kh e kho n.

Khi v đ u làng, có b n quen h i đi đâu mà v khuya th . Anh k chuy n đi bán bò, và đ i con gà l y b a c m. Ng i b n h t h n, khuyên anh khoan v nhà, mà bà v n i c n tam bành lên, không khéo v ch ng xô xát gây ra án m ng. Anh nông dân b o r ng, ch c v anh cũng th y vi c làm c a anh là có lý. Ng i b n c quá, đánh cá m t con bò, n u ch v mà không gây g , thì anh nông dân s đ c m t con bò, còn ng c l i, ph i m t l i m t con bò khác. Ng i b n đi theo núp bên ngoài nghe cu c đ i tho i c a v ch ng anh nông dân.

Ch v h i anh, đã ăn gì ch a, đi đ ng có m t l m không, bò bán có đ c giá không? Anh đáp r ng đã ăn r i, con bò không bán đ c mà trên đ ng v nó không ch u đi nên đã đ i con bò l y con ng a r i. Ch v nói r ng, có con ng a cũng t t, nó s kéo xe, giúp mình di chuy n mau chóng h n. Anh ch ng cho bi t con ng a không ch u cho anh c i nên đã đ i l y con heo nái. Ch v cũng tán thành ngay và còn đ trừ con heo mùa sau s sinh ra m t b y heo khác, r t có l i. Anh ch ng cho bi t thêm, con heo cũng tr ch ng không ch u đi nên đ i l y m t con dê cái. Ch v ti p li n, là con dê cũng r t có l i, t nay m i sáng gia đình s có s a dê mà u ng. Anh ch ng l c đ u và cho bi t đã đ i con dê ng ng nh l y con gà tr ng l n. Ch v anh nông phu ti p r ng, có con gà cũng t t, m i sáng nghe nó gáy cũng vui tai. Anh ch ng b o là bu i sáng ra đi không đem ti n theo, đói quá, đã vào quán đ i con gà l y b a c m.

Nghe xong, ch v anh nông phu đ n quàng hai tay, ôm vai ch ng và nói r ng, anh làm nh th là ph i. L y c a che thân, ch đ ng l y thân che c a. Đi c ngày m t nh c đói khát, không ăn ch u sao n i. Em đã đ s n khăn, múc s n n c, anh đi t m cho kh e."

...
Mai k t lu n r ng: "Mu n đ c ch ng th ng cũng r t đ , đ ng bao gi tranh h n thua v i ch ng, vi c gì đã l , thì cho qua luôn, vui v ch p nh n, và đ u dàng, nh ng nh n ch ng là

y u t c n đ đ c ch ng th ng".

1.
Ngoài song thân ra, ng i tôi bi t n nhi u nh t là v tôi. Đ i s ng tôi có ý nghĩa h n, sung s ng h n, h nh phúc h n nh v khôn ngoan đ u dàng. Nhi u đêm th c gi c tôi nh hôn lên m t v , th m so sánh t m lòng hi n chân c a v v i trái tim c a m t v n thánh. Ph n nàng, thì luôn luôn: "Em ch mu n làm cái bóng nh và âm th m bên đ i anh thôi".

Mai ch a h đ c thánh kinh, nh ng nàng đã bi t ch n ch ng i th p nh t đ đ c nâng lên cao nh t trong lòng ch ng con.

0/0